

har undertegnet UNRRA-Overenskomsten, og som ikke har ydet eller truffet Foranstaltninger til at yde de yderligere Bidrag til UNRRA, der er foreslaaet i Raadsresolutionen Nr. 80 af August 1945, og tilskynde dem til at yde saadanne Bidrag indenfor den kortest mulige Frist, og

- b) til at tilskynde Medlemmer af de Forenede Nationer, der ikke har underskrevet UNRRA-Overenskomsten, til at tilslutte sig denne Organisation, og derved yde deres Bidrag til dette store, humanitære Arbejde,

2. udnævner som Medlemmer af denne Komité Repræsentanter for følgende Lande: Canada, Kina, den Dominikanske Republik, Frankrig, Grækenland, New Zealand, Norge, Polen, Sovjetunionen, Det Forenede Kongerige, Amerikas Forenede Stater og paalægger Komitéen at begynde sit Arbejde saa snart som muligt,

3. paalægger Generalsekretæren at søge at træffe Aftale med UNRRA's Generaldirektør, hvorved Plenarforsamlingen kan blive forsynet med fuldstændige Indberetninger om UNRRA's Arbejde og de Fremskridt, der gøres i Retning af økonomisk Genopbygning i de Lande, der bliver hjulpet af UNRRA.«

I Forsamlingen indledede den amerikanske Delegerede *Sol Bloom* Forhandlingerne herom med en Tale, hvori han bl. a. fremhævede, at det ikke mindst drejede sig om at opfylde de Forpligtelser, som de sejrende Lande havde paataget sig over for besatte Lande, naar de under Krigen havde opfordret disse til at hjælpe sig ved at ødelægge egne Fabrikker, Installationer, Jernbaner o. s. v. Han oplyste, at De Forenede Stater ialt havde givet UNRRA 2,7 Milliarder Dollars, og at det samlede Beløb, der hidtil var ydet af alle bidragydende Lande og anvendt af UNRRA, kun svarede til Udgifterne ved faa Dages Krigsførelse. I sin Omtale af Resolutionen udtalte han,

at den ikke var bindende: den indeholdt ingen forpligtende Bestemmelser, kun en Opfordring til Støtte; til de Nationer, som endnu ikke havde sluttet sig til UNRRA, indeholdt den en Opfordring om at gøre det; til dem, der endnu ikke havde betalt, rettede den Opfordring om at gøre det, hvis de kunde.

Under Forelæggelsen af sin Beretning omtalte Rapportøren *Portillo (Bolivia)*, at visse Delegationer i Udvalget havde ønsket Udtrykket »fredselskende« Stater bibeholdt fra det oprindelige britiske Forslag, for at Lande som Sverige, Svejts og Portugal kunde bidrage til UNRRA, men at det herimod blev gjort gældende, at det ikke var rigtigt at lade en Kommission under Plenarforsamlingen henvende sig til Stater, der ikke var Medlemmer af de Forenede Nationer. Ogsaa han understregede — over for den Tvivl, visse Delegerede havde næret om, hvorvidt deres Lande kunde yde Bidrag, — at Resolutionen ikke paalagde Regeringerne nogen retlig Forpligtelse til at yde Bidrag, men kun bad dem give, hvad de kunde. Beretningen henviste ogsaa til UNRRA-Raadets Resolution Nr. 14, hvor det selv anerkendte Muligheden af Undertagelser fra Bidraget paa 1 pCt. af Nationalindkomsten.

En Række Talere fremhævede, hvad UNRRA allerede havde betydet for deres Lande.

Den britiske Delegerede *Noel-Baker* oplyste, at 47 af de Forenede Nationer var Medlemmer af UNRRA, to havde under Diskussionen sagt, at de vilde blive Medlemmer, og han haabede, at de to resterende af de 51 vilde komme ind i Marts.

Plenarforsamlingen vedtog den foran gængivne Resolution uden Afstemning.

Den af Forsamlingen nedsatte Komités første ordinære Møde skulde finde Sted i Atlantic City i Marts Maaned samtidig med et Møde i UNRRA's Raad.